

Cože, vy jste ještě nebyli starostou v Jablunkově?

Andy Warhol kdysi s nadsázkou předpovídal příchod nové, hektické doby, v níž každý bude slavný přibližně patnáct minut — než ho na další čtvrt hodinu vystřídá někdo jiný, dočasně mnohem slavnější. V některých českých obcích už se Warholovo proroctví začíná zvolna naplňovat — kupříkladu starostové jsou zde voleni nikoli na léta, ale na pouhých několik hodin. Jak jsme naše čtenáře nedávno informovali, například v Jablunkově na česko–slovenském pomezí se během jediného dne na radnici vystřídalí dokonce starostové tři: dopoledne zahajoval jednání zastupitelstva starosta Tichoň, odpoledne byl na jeho místo zvolen lidovec Hanzlík, který záhy rezignoval, a novým starostou se večer stal pan Legierský. Projev odstupujícího starosty vypadá v takových případech nejspíše nějak takto:

„Dámy a pánové, vážené zastupitelstvo! U příležitosti konce mého funkčního období mi dovoluňte, abych provedl jak se říká tuhleto stručnou bilanci. Jak asi všichni víte, nastoupil jsem na radnici v mimořádně složitý době, něco po půl druhý, zkrátka po obědě, kdy jsou naši spoluobčani přejedený a pasivní a není nikterak lehký probudit je sa-

motný, natož pak nějaké jejich zájem o obec. Přesto se mi myslím leccos podařilo: doktorka ordinovala až do čtyř a ne jako jindy, ve škole se během odpoledního vyučování normálně topilo, voda na sídlišti až doteďka tekla. Ve tři se navíc trochu zdvihnul vítr, takže se nám zlepšilo životní prostředí, který my i naše děti decháme — netvrdím, že ten vítr je tak úplně moje zásluha, ale jak se říká, co je doma, to se počítá. Do konzumu přivezli zboží už ve dvě a lidi si hned z práce nakoupili, takže se nám zvýšila občanská vybavenost. Ani jeden autobus mi odpoledne nevynechal a sami si odpovězte na otázku, kteréj z našich starostů tohle může říct. Taky kriminalita mi ve sledovaném období od půl druhý do sedmi klesla až na nulu, když nepočítám mladýho Mlčocha, kteréj v šest převrátil před hospodou všechny popelnice. Já sám jsem taky nezahálel: srovnal jsem si věci do šuflat, napsal jsem si krasopisně jmenovku na dveře a ještě jsem stihnul domluvit si tři důležité pracovní schůzky. Ve čtyři jsem se dokonce dovolal i na okres — kdo to někdy zkusil, ví, o čem mluvím. Ve čtvrt na pět jsem šel a koupil jsem osobně na paragón nůžky, aby bylo konečně možný přestřihávat slavnostní pásky, protože už to byla ostuda. Maruš v sekretariátě mi je hnedko proplatila, takže jestli mi někdo nemůže něco vytýkat, tak je to to, že bych měl jako starosta bordel v účtech. To všechno, o čem jsem tu mluvil, jsou hádám docela solidní základy, na kterejch může můj nástupce s úspěchem stavět. Byly ale, a to neskřejuvám, i některý nedostatky: mladýho Mlčocha už jsem tu zmínil, ale vůbec nejvíc mě mrzí, že se nám nepodařilo položit ten základní kámen ke stavbě nový a tolik potřebný čističky, kterou jsme si napsali do volebního programu — teda jak známo, voni ho položili, ale nikdo doteďka neví kam, poněvadž

v pět už byla tma jako v pytli a ti pitomci neviděli na krok, takže jim selhal lidskej faktor.

Závěrem mi dovolte, abych nastupujícímu starostovi popřál, aby jeho funkční období bylo zítra dopoledne pro naši obec jak se říká opravdovým přínosem.“